

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ที่มุ่งศึกษาการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของสถาบัน กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานครและสร้างสมการพยากรณ์การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ปีการศึกษา 2543 ที่ศึกษาในสถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร มีสถาบันการศึกษาพยาบาลจำนวน 8 แห่ง รวมประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวนทั้งหมด 3,806 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เลือกมาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดรายชื่อและจำนวนประชากรในแต่ละชั้นปี ของแต่ละสถาบันการศึกษาพยาบาล รวมทั้งหมด 8 สถาบัน

2. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง คำนวณโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูต, 2538: 11) โดยใช้ค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 362 คน

$$\text{จากสูตร } n = \frac{N}{1+Ne^2} \quad \text{เมื่อระดับความมีนัยสำคัญเป็น .05}$$

n = ขนาดของตัวอย่างประชากร

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนเท่าที่จะยอมรับได้ หรือ

เป็นความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการสุ่มเท่าที่จะยอมรับได้

3. หากกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยการแบ่งประชากรออกเป็นชั้นปีที่ 1: 2: 3: 4 ซึ่งมีสัดส่วนเดิมเท่ากับ 839: 820: 1062: 1085 ในแต่ละชั้นปีจะได้ค่าสัดส่วนใหม่เท่ากับ 1.02: 1: 1.03: 1.32 และเมื่อนำมาหาสัดส่วนจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งเป็นชั้นปีที่ 1: 2: 3: 4 เท่ากับ 81: 91: 99: 91 คน ตามลำดับ

4. หาขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถาบันการศึกษาพยาบาล ทำได้โดยการหาสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แยกตามชั้นปี กับจำนวนประชากรทั้งหมดในแต่ละสถาบัน จะได้กลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 1

5. สุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาลแต่ละชั้นปี ในแต่ละสถาบันการศึกษาพยาบาล โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลากแบบไม่แทนที่ตามเลขที่ให้ไว้ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณไว้

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล จำแนกตามสังกัดสถาบัน การศึกษาพยาบาล และชั้นปีการศึกษา

สังกัด สถาบันการศึกษาพยาบาล	ประชากร (คน)				กลุ่มตัวอย่าง (คน)			
	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4
ทบวงมหาวิทยาลัย								
ภาควิชาพยาบาลศาสตร์	132	134	138	149	13	13	13	14
คณะแพทยศาสตร์								
โรงพยาบาลรามาริบัติ								
มหาวิทยาลัยมหิดล								
คณะพยาบาลศาสตร์	272	266	342	358	26	25	33	34
มหาวิทยาลัยมหิดล								
กระทรวงกลาโหม								
วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก	66	61	64	66	6	6	6	6
วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ	40	39	61	60	4	4	6	6
วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ	53	50	46	43	5	5	4	4
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ								
วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ	64	51	66	70	6	5	6	7
กรุงเทพมหานคร								
วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์	149	170	181	169	14	16	17	16
กระทรวงสาธารณสุข								
วิทยาลัยพยาบาล	63	49	164	170	6	4	16	16
บรมราชชนนี กรุงเทพฯ								
รวมประชากร / รวมกลุ่มตัวอย่าง	839	820	1062	1085	80	78	101	103

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถามจำนวน 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามการได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสภาพแวดล้อมของสถาบัน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย

การสร้างและลักษณะของเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งจากการศึกษา พบว่า อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ

2. สร้างแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ

ลักษณะของแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นแบบเติมคำตอบในช่องว่าง มีข้อคำถามทั้งหมด 2 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร วารสารและงานวิจัยต่างๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร

2. สร้างแบบสอบถามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร โดยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารในเรื่องที่เกี่ยวกับภาวะวิกฤตทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาพยาบาล ของ สุธีศา หงษาชาติ (2539) ประกอบด้วย ข้อคำถามทั้งหมด 16 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหา 2 ด้าน คือ

1. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1-10
2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อ 11-16

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	เป็นประจำหรือสม่ำเสมอ
4	หมายถึง	บ่อยครั้งหรือหลายครั้ง
3	หมายถึง	เป็นบางครั้ง
2	หมายถึง	น้อยครั้งหรือนานๆ ครั้ง
1	หมายถึง	น้อยมากหรือไม่มีเลย

การแปลความหมายคะแนนพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การพิจารณาคะแนนมีเกณฑ์ ดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2538: 77)

คะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.50-5.00	มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับมาก
2.50-3.49	มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับปานกลาง
1.50-2.49	มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับน้อย
1.00-1.49	มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง

2. สร้างแบบสอบถามการได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง ตามแนวคิดทฤษฎีของ สุชาติ โสมประยูร และ วรณี โสมประยูร (2531) และดัดแปลงมาจากงานวิจัยของ สุภาศิริ การิกาญจน์ (2541) เนื้อหาของแบบสอบถามประกอบด้วย เนื้อหาความรู้เรื่องเพศ 4 ด้าน มี ข้อคำถามทั้งหมด 27 ข้อ ดังนี้

1. ความรู้เรื่องเพศทางด้านชีววิทยา	จำนวน 7 ข้อ	ได้แก่ ข้อ 1-7
2. ความรู้เรื่องเพศทางด้านสุขวิทยา	จำนวน 5 ข้อ	ได้แก่ ข้อ 8-12
3. ความรู้เรื่องเพศทางด้านจิตวิทยา	จำนวน 6 ข้อ	ได้แก่ ข้อ 13-18
4. ความรู้เรื่องเพศทางด้านสังคมวิทยา	จำนวน 9 ข้อ	ได้แก่ ข้อ 19-27

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	เป็นประจำหรือสม่ำเสมอ
4	หมายถึง	บ่อยครั้งหรือหลายครั้ง
3	หมายถึง	เป็นบางครั้ง
2	หมายถึง	น้อยครั้งหรือนาน ๆ ครั้ง
1	หมายถึง	น้อยมากหรือไม่มีเลย

การแปลความหมายคะแนนการได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง การพิจารณาคะแนนมีเกณฑ์ดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2538: 77)

คะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.50-5.00	ได้รับความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	ได้รับความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับมาก
2.50-3.49	ได้รับความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลาง
1.50-2.49	ได้รับความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.49	ได้รับความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสภาพแวดล้อมของสถาบัน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาต้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของสถาบัน

2. สร้างแบบสอบถามสภาพแวดล้อมของสถาบัน โดยยึดตามแนวคิดทฤษฎีของ สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2533) ระวีวรรณ แสงฉาย (2538) และ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538) ประกอบด้วย ข้อคำถาม 34 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหา 2 ด้าน ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ จำนวน 17 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1-17
2. สภาพแวดล้อมทางจิตสังคม จำนวน 17 ข้อ ได้แก่ ข้อ 18-34

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้นมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้นมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้นปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นตรงกับข้อความนั้นเพียงเล็กน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นไม่ตรงกับข้อความนั้นเลย

การแปลความหมายคะแนนสภาพแวดล้อมของสถาบัน มีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้
(ประคอง กรรณสูต, 2538: 77)

คะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.50-5.00	สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการรับรู้เรื่องเพศในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการรับรู้เรื่องเพศในระดับมาก
2.50-3.49	สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการรับรู้เรื่องเพศในระดับปานกลาง
1.50-2.49	สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการรับรู้เรื่องเพศในระดับน้อย
1.00-1.49	สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการรับรู้เรื่องเพศในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร วารสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย

2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยเอง โดยใช้แนวคิดจากการทบทวนวรรณกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 43 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหา 3 ด้าน ดังนี้

1. การวางตัวในกลุ่มเพื่อน	จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1-8
2. การดำเนินชีวิตที่ปลอดภัยเกี่ยวกับเรื่องเพศ	จำนวน 22 ข้อ ได้แก่ ข้อ 9-30
3. การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย	จำนวน 13 ข้อ ได้แก่ ข้อ 31-43

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ในข้อความที่เป็นบวก ได้แก่ ข้อคำถามข้อที่ 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 17, 18, 23, 25, 27, 28, 30, 31, 32, 36, 39, 40 และ 41 ให้ค่าคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด
4	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นปานกลาง
2	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นเพียงเล็กน้อย
1	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นเลย

ในข้อความที่เป็นลบ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 1, 2, 11, 12, 14, 15, 16, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 29, 33, 34, 35, 37, 38, 42 และ 43 ให้ค่าคะแนน ดังนี้

1	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด
2	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นมาก
3	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นปานกลาง
4	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นเพียงเล็กน้อย
5	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นเลย

การแปลความหมายของคะแนนการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย มีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2538 : 77)

คะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.50-5.00	มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยในระดับมาก
2.50-3.49	มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยในระดับปานกลาง
1.50-2.49	มีการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยในระดับน้อย
1.00-1.49	มีการรับรู้พฤติกรรมที่ปลอดภัยในระดับน้อยที่สุด

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาความตรงของเนื้อหา (Content Validity)

นำแบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล แบบสอบถามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร แบบสอบถามการได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง แบบสอบถามสภาพแวดล้อมของสถาบัน และแบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาเนื้อหาและความครอบคลุมของข้อคำถาม หลังจากนั้นนำแบบสอบถามทั้ง 5 ตอน ไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วจึงนำแบบสอบถามทั้ง 5 ตอน พร้อมทั้งกรอบแนวคิดและโครงสร้างวิทยานิพนธ์ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 คน ที่มีคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1. อาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์ด้านการสอนเรื่องเพศศึกษาหรือมีผลงานวิชาการในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น จำนวน 4 คน
2. ผู้เชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ด้านการสอนเรื่องเพศ พฤติกรรมทางเพศจำนวน 2 คน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องตามเกณฑ์การให้และแปลผลคะแนน ความชัดเจน และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ พร้อมทั้งให้

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข คัดสิน โดยถือเกณฑ์ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิตรงกัน 5 คน ในจำนวน 6 คนของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด แสดงว่าเครื่องมือมีความตรงตามเนื้อหา ซึ่งผลการพิจารณาแบบสอบถามทั้ง 5 ตอนของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 6 คน ปรากฏผล ดังนี้

แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล

1. ผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งท่าน แนะนำให้เพิ่มการถามเกี่ยวกับการพักอาศัยของนักศึกษาพยาบาลในระหว่างที่กำลังศึกษา ว่าอยู่ในหอพักของสถาบันการศึกษาพยาบาลหรือไม่ เพราะนักศึกษาพยาบาลที่ผู้วิจัยทำการศึกษา มีทั้งอยู่และ ไม่อยู่หอพักของสถาบันการศึกษาพยาบาล อาจทำให้เกิดการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยแตกต่างกันได้

2. เพิ่มการถามเกี่ยวกับชั้นปีที่ศึกษา เพราะระยะเวลาที่ศึกษาต่างกันอาจส่งผลให้การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยต่างกันได้ เนื่องจากการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลจะพัฒนาขึ้นตามอายุ และวัยที่มีการเจริญเติบโตเปลี่ยนแปลงไป

ดังนั้น แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล จึงมีข้อคำถามทั้งหมด 4 ข้อ จากเดิม 2 ข้อ ประกอบด้วย ชั้นปีที่ศึกษา อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับและการพักอาศัย

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเติมคำลงในช่องว่างและแบบเลือกตอบ

แบบสอบถามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร

1. ท่านผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งท่าน แนะนำว่า การเขียนบันทึกหรือข้อความ การเขียนจดหมาย เป็นการนำไปใช้น่าจะตัดข้อคำถามนี้ทิ้ง

2. ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่าน แนะนำให้แยกคำถามข้อที่ 13 ที่ถามว่า ท่านสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเพศกับเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ และข้อที่ 5 ที่ถามว่า ท่านเข้าร่วมกิจกรรมหรือชมนิทรรศการเกี่ยวกับเรื่องเพศ พฤติกรรมทางเพศ ควรแยกออกเป็น 2 ข้อ เพราะความหมายแตกต่างกันและการแปลผลก็แตกต่างกัน

ดังนั้น แบบสอบถามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร จึงมีข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ จากเดิม 16 ข้อ รายละเอียดของการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ปรับปรุงสำนวนภาษาที่ใช้	จำนวน 4 ข้อ
ตัดข้อคำถามทิ้ง	จำนวน 3 ข้อ
เพิ่มข้อคำถาม	จำนวน 2 ข้อ

แบบสอบถามการได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง

ปรับปรุงสำนวนภาษาที่ใช้	จำนวน 13 ข้อ
ปรับข้อคำถามที่ซ้ำซ้อน	จำนวน 1 ข้อ
ตัดข้อคำถามทิ้ง	จำนวน 1 ข้อ

เพิ่มข้อคำถามด้านสุขวิทยา จำนวน 1 ข้อ

เพิ่มข้อคำถามด้านจิตวิทยา จำนวน 3 ข้อ

เพิ่มข้อคำถามด้านสังคมวิทยา จำนวน 3 ข้อ

ดังนั้น แบบสอบถามการได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง จึงมีข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 33 ข้อ จากเดิม 27 ข้อ

แบบสอบถามสภาพแวดล้อมของสถาบัน

ปรับปรุงสำนวนภาษาที่ใช้ จำนวน 9 ข้อ

ปรับข้อคำถามที่ซ้ำซ้อน จำนวน 3 ข้อ

ตัดข้อคำถามทิ้ง จำนวน 4 ข้อ

ดังนั้น แบบสอบถามสภาพแวดล้อมของสถาบัน จึงมีข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 29 ข้อ จากเดิม 33 ข้อ

แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย

ท่านผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งท่าน แนะนำว่าควรแยกข้อคำถาม ข้อที่ 33 ที่ถามว่า การมีเพศสัมพันธ์ทางปากและทางทวารหนักเป็นวิธีที่ปลอดภัยและไม่เสี่ยงต่อการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ ออกเป็นอีกคำถามหนึ่ง ส่วนข้อคำถามอื่นๆ มีการปรับแก้ ดังนี้

ปรับปรุงสำนวนภาษาที่ใช้ จำนวน 23 ข้อ

ปรับข้อคำถามที่ซ้ำซ้อน จำนวน 3 ข้อ

ตัดข้อคำถามทิ้ง จำนวน 5 ข้อ

เพิ่มข้อคำถามด้านการวางตัวในกลุ่มเพื่อน จำนวน 2 ข้อ

เพิ่มข้อคำถามด้านการดำเนินชีวิตที่ปลอดภัยเกี่ยวกับเรื่องเพศ จำนวน 7 ข้อ

ดังนั้น แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล จึงมีข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 49 ข้อ จากเดิม 43 ข้อ

จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้ง 5 ตอน มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คน และให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อคำถามอีกครั้งก่อนนำแบบสอบถามทั้ง 5 ตอน ไปหาความเที่ยง

2. การหาความเที่ยง (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร แบบสอบถามการได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง แบบสอบถามสภาพแวดล้อมของสถาบัน และแบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล ที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ ปีการศึกษา 2543 ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ชั้นปีที่ 1 จำนวน 10 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 10 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 10 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 10 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 40 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (ประคอง วรรณสุต, 2538: 47-48) ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ .78, .96, .86 และ .85 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาแบบสอบถามแต่ละตอนแล้วจะพบว่า ค่าความสัมพัทธ์รายข้อของแบบสอบถามแต่ละตอน บางข้อต่ำมากและมีค่าติดลบ อาจเนื่องมาจาก ภาษาที่ใช้ไม่ชัดเจน คลุมเครือ หรืออาจเกิดจากคำถามในข้อนั้นๆ ไม่ได้วัดในสิ่งที่เราต้องการจะวัด ผู้วิจัยจึงปรับแก้จำนวนภาษาที่ใช้อีกครั้ง และตัดข้อ คำถามบางข้อทิ้ง ดังนั้นแบบสอบถามในแต่ละตอน จึงประกอบด้วยข้อคำถาม ดังนี้

แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน 4 ข้อ
แบบสอบถามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร	จำนวน 15 ข้อ
พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	จำนวน 10 ข้อ (ข้อ 1-10)
พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล	จำนวน 5 ข้อ (ข้อ 11-15)
แบบสอบถามการได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง	จำนวน 33 ข้อ
ความรู้ด้านชีววิทยา	จำนวน 7 ข้อ (ข้อ 1-7)
ความรู้ด้านสุขวิทยา	จำนวน 6 ข้อ (ข้อ 8-13)
ความรู้ด้านจิตวิทยา	จำนวน 8 ข้อ (ข้อ 14-21)
ความรู้ด้านสังคมวิทยา	จำนวน 12 ข้อ (ข้อ 22-33)
แบบสอบถามสภาพแวดล้อมของสถาบัน	จำนวน 26 ข้อ
ทางกายภาพ	จำนวน 16 ข้อ (ข้อ 1-16)
ทางจิตสังคม	จำนวน 10 ข้อ (ข้อ 17-26)
แบบสอบถามการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย	จำนวน 40 ข้อ
ด้านการวางตัวในกลุ่มเพื่อน	จำนวน 7 ข้อ (ข้อ 1-7)
ด้านการดำเนินชีวิตที่ปลอดภัยเกี่ยวกับเรื่องเพศ	จำนวน 22 ข้อ (ข้อ 8-29)
ด้านการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย	จำนวน 11 ข้อ (ข้อ 30-40)
ข้อคำถามที่เป็นบวก ได้แก่ ข้อคำถามที่ 1, 3, 4, 6, 8, 11, 15, 17, 19, 21, 22, 23,	

25, 26, 28, 29, 30, 33, 35, 37, 38, 39 และ 40

ข้อคำถามที่เป็นลบ ได้แก่ ข้อคำถามที่ 2, 5, 7, 9, 10, 12, 13, 14, 16, 18, 20, 24, 27, 31, 32, 34 และ 36

จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ที่ผ่านการหาความตรงตามเนื้อหาและความเที่ยงแล้วไปใช้ เก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง หาค่าความเที่ยงซ้ำอีกครั้ง ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .86, .96, .86, .84 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ หรือหัวหน้าภาควิชาพยาบาลศาสตร์ หรือผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล จำนวน 8 แห่ง เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ของสถาบันการศึกษาพยาบาลนั้นๆ
2. นำหนังสือขอความร่วมมือจากคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมทั้งโครงร่างวิทยานิพนธ์ฉบับย่อและตัวอย่างเครื่องมือการวิจัยส่งถึงคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ หรือหัวหน้าภาควิชาพยาบาลศาสตร์ หรือผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล จำนวน 8 แห่ง
3. หลังจากนั้น 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยโทรศัพท์ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ธุรการ เพื่อขอทราบผลการขออนุมัติในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถาบันการศึกษาพยาบาลทั้ง 8 แห่ง
4. หลังจากผ่านการอนุมัติจากสถาบันการศึกษาพยาบาลนั้นแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อขอชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัย รายละเอียด วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวนและคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการกับอาจารย์ที่รับผิดชอบด้านงานวิจัยประจำสถาบันการศึกษาพยาบาลนั้นๆ
5. ติดต่อประสานงานกับอาจารย์ที่รับผิดชอบด้านงานวิจัยประจำสถาบันการศึกษาพยาบาลนั้นๆ เพื่อกำหนดวัน เวลาและรายละเอียดเกี่ยวกับการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง อย่างง่ายตามเลขที่ ให้ได้ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ เพื่อการเตรียมการในการไปเก็บรวบรวมข้อมูล
6. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลในแต่ละสถาบันการศึกษาพยาบาลด้วยตนเอง ตาม วัน เวลา ที่นัดหมาย ในห้องที่จัดไว้อย่างเป็นทางการ โดยให้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 1 ชั่วโมง หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามกลับด้วยตนเองภายในวันเดียวกัน
7. ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2544 ถึง วันที่ 27 มีนาคม 2544 รวมเวลาทั้งสิ้น 1 เดือน 7 วัน เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจำนวน 362 คน ข้อมูลที่ได้รับมีความสมบูรณ์สามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูลได้มีจำนวน 334 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.27%

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้น ดังนี้

1. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำถามแต่ละฉบับ พร้อมทั้งกำกับรหัสของข้อมูลแต่ละข้อ เพื่อนำไปประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์

2. นำแบบสอบถามไปคำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Science / Personal Computer)

3. กำหนดระดับนัยสำคัญสำหรับการทดสอบสมมติฐานที่ระดับ .05

4. สถิติที่ใช้ในการคำนวณมีดังนี้

4.1 วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ การพักอาศัย โดยใช้ความถี่และร้อยละ

4.2 วิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมของสถาบัน และการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จำแนกเป็นรายด้าน และรายข้อ แล้วประเมินระดับจากค่าเฉลี่ย

4.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ชั้นปีที่ศึกษา การพักอาศัย กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การจรณ (Contingency coefficient) และทดสอบความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้โดยใช้สถิติทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square)

4.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การได้รับความรู้เรื่องเพศจากผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมของสถาบัน กับการรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัย โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) และทดสอบความมีนัยสำคัญที่คำนวณได้โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) เทียบระดับความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ใช้เกณฑ์ ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2541: 316)

ค่า r	ระดับความสัมพันธ์
.70 - .09	สูง
.30 - .69	ปานกลาง
.29 และต่ำกว่า	ต่ำ

4.5 ใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มขึ้นตอน (Stepwise multiple Regression Analysis) เพื่อหาความสามารถในการร่วมกันพยากรณ์การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่

ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร ดังนี้

4.5.1 คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

4.5.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยทดสอบค่ารวมเอฟ (Overall F-test)

4.5.3 คำนวณค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ (b) ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน (Beta)

4.5.4 ทดสอบค่า t เพื่อทดสอบว่า B ของตัวพยากรณ์แต่ละตัวว่าจะส่งผลต่อตัวแปรเกณฑ์หรือไม่

4.5.5 หาค่าคงที่ของสมการพยากรณ์

4.5.6 สร้างสมการพยากรณ์การรับรู้พฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของนักศึกษาพยาบาล สถาบันการศึกษาพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานครทั้งในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน

เนื่องจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ กำหนดไว้ว่าตัวแปรพยากรณ์ที่จะนำมาคำนวณจะต้องเป็นตัวแปรที่วัดในระดับอันตรภาค (Interval Scale) ขึ้นไป คือ เป็นตัวเลขที่แสดงปริมาณความมากน้อยและความแตกต่างแต่ละหน่วยเท่ากัน ดังนั้น ในการคำนวณจึงต้องปรับตัวแปรที่วัดในระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ดังนี้

การพักอาศัย กำหนดให้ อยู่หอพักของสถาบันการศึกษาพยาบาล = 1

ไม่อยู่หอพักของสถาบันการศึกษาพยาบาล = 0

ชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ 1 กำหนดให้ ใช่ = 1

ไม่ใช่ = 0

ชั้นปีที่ 2 กำหนดให้ ใช่ = 1

ไม่ใช่ = 0

ชั้นปีที่ 3 กำหนดให้ ใช่ = 1

ไม่ใช่ = 0

ชั้นปีที่ 4 กำหนดให้ ใช่ = 1

ไม่ใช่ = 0